

R.A. Karmanen

Totuuden jalustalla

Mietelmiä virallisen totuuden kyseenalaistajille

R.A. Karmanen

Totuuden jalustalla

Fragmentteja ja aforismeja virallisen totuuden ky-
seenalaistajille

Teosta saa lainata. Kirjailijan nimeä ei tarvitse mainita.

Valmistaja: Books on Demand GmbH, Norderstedt, Saksa

Kustantaja: Books on Demand GmbH, Helsinki, Suomi

ISBN: 9789523302624

Niille, joita aikamme suuri taluttaja ahdistaa.

Esipuhe

Entä jos yleisesti hyväksytty länsimainen elämäntapa johtaakin ongelmiin ja heittää varjon sen päälle, mitä todella kaipaamme. Entä jos erehtymättömänä esiintyvä tiede peittää lähestymistapansa puutteellisuuden vuoksi osan todellisuudesta?

Tämän kirjan lyhyiden fragmenttien ja ”aforismin” keskeinen teema on vallitsevan virallisen näkökulman ja valtaapitävien totuuden kritiikki. Tätä teemaa pyritään valaisemaan *eri* näkökulmista, jotta valhe paljastuisi ja nousisi selkeästi esiin.

Jotta tekstit eivät kävisi raskaiksi, on mukaan siroteltu laaja-alaisesti havaintoja elämästä. Samalla liiallinen keskittyminen yhteen teemaan muuttuu elämän kuvaksi, joka sekin sisältää yllättäviä suuntia ja vaihtelua.

Kirjan pienet ajatelmät on otsikoitu ja niissä on pyritty mahdollisimman suureen kuvailevuuteen, jolloin humoristisiltakaan sävyiltä ei ole voitu- ja haluttu välttyä. Otsikoinnin tarkoitus on valaista käsillä olevaa ongelmaa toisinaan kahdelta suun-

nalta, eri näkökulmista, jotta tarkoitettu sanoista riippumaton ideasisältö avautuisi mahdollisimman laajasti sillä...

Uskonto nro 2

Kuten runoilijat, todellisesti vapaat ajattelijat ja egottomat filosofit tietävät, suurimmat totuudet on kirjoitettu rivien väleihin ja ovat luonteeltaan subjektiivisia. Eksaktiin objektiiviseen ilmaisuun pyrkivä ”teoreettinen pintatietotiedesuuntaus” kuitenkin välttää niitä – vieläpä huolellisesti – koska ei saa niistä otetta yleisesti sovitun keinon avulla (kokeellinen testimenettely, pintajohdonmukaisuus yms.) ja jottei menettäisi uskottavuuttaan maineen ja kunnian täyttämällä tutkimus-hiekkalaatikolla. Se työntää rivien väleissä piilevät olennaiset viisaudet epäoleellisina ja jopa haitallisina syrjään, sillä ne voivat johtaa väärälle tielle.

Kyseinen vallassa oleva, kaiken objektiivistava, tiedesuunta on määrittänyt *keinotekoisen* maailmantutkimusmallin, jossa todetaan: meidän on ensin tehtävä kokeita, vasta sitten ajateltava. Koska se haluaa objektiivistaa subjektiivisen tositieteenkin, se ei voi edetä syvyysuuntaan, ja maailmastamme puuttuu suuri palanen.

Kun kyseinen maailman vinosuunta etenee, se alkaa pystyttää maailmaan rakenteita, jotka vahvistavat sen piilovaltaa entisestään: järjestelmä järjestetään sitä palvelevaksi. Lisäksi muu on kadonnut näköpiiristä ja alkanut näyttäytymään vinona, kyseisestä keinotekoisesta näkökulmasta käsin, ja koska sen ajattelumalliin on totuttu. Tämän seurauksena ihmisten hätä, ahdistus, juurettomuus, onnettomuus ja maailmankuvattomuus lisääntyvät. Lisäksi liian monet ovat oppineet keinotekoisesta vaatimuksen evankeliumin ja oppineet ajattelemaan - olemaan ajattelematta - auktoriteettisoveljen keinotekoisesta mallin avulla: He sanovat: "Ei tuota ole todistettu. Meidän on tehtävä tutkimus, joka varoo huolellisesti, ettei eksakti ja objektiivinen johdonmukaisuus kärsi." Suurimmat totuudet on kuitenkin kirjoitettu rivien väleihin... Näin osittumisvalhe jatkuu, sillä oivalluksia ei voi mitata.

Mittariuskotukko

Evoluution tarkoituksenmukaisuuden havainto ei tartu mittareihin. Lisäksi ei ole olemassa mittaria, joka mittaisi sitä, mikä ei tartu mittareihin... Jos olisi, maailmankuvamme olisi paljon laajempi.

Uskoa tämäkin

”Tutkijamme ovat löytäneet viidakon kätköistä suunnattoman hienosti toimivan ja valtavan monimutkaisen koneen. Sen kaikkia hienouksia ei ole vielä päästy tutkimaan, mutta skeptikot tiesivät heti että yksi asia on varma: sitä ei ole kukaan tehnyt, vaan se on muodostunut sattumalta ja itsestään...”

Järjestävä järki ja kaaoksen mahdottomuus

Voiko miljardeja kirjaimia sisältävä pussi muuttua valtavaksi kirjasarjaksi ravistelemalla? Jotkut uskovat niin.

Jolla on ”silmät nähdä” lakkaa uskomasta kaaokseen, joka on sokeiden atomien satunnaista törmäilyä tilassa. Ympäröivä elonkehämme muodostuu monentasoisesta täydellisestä harmoniasta. Atomi, joka on mielestämme silkkaa ei mitään, sisältää ytimen ja sitä suunnattoman monen oman läpimittansa päässä kiertäviä ”kappaleita”, jotka ovat materian ja värähtelyn välimuotoja. Tämä rakenne sijaitsee täsmälleen oikeassa kohdassa maailmankaikkeuden mystistä tyhjiötä. Sen vieressä, mutta hyvin kaukana siitä ja edelleen täs-

mälleen oikeassa paikassa sijaitsee toinen atomi jne, jne, suunnattomuuteen asti. Tämä *muoto* rakentaa myöhemmin jotakin äärimmäisen ihmeellistä, kuten saamme nähdä.

Yhdessä nämä avaruudessa oikeaan muotoon järjestyneet atomit muodostavat seuraavan tason yhden elementin, jota olemme ryhtyneet nimittämään latteasti molekyyliksi. Myös molekyyli kellellään ilman näkyvää liimaa avaruudessa, myöhempiä tarkoitusta varten täsmälleen oikeassa kohdassa avaruutta. (Se että aineen perusosat vuorovaikuttavat lukuisten muiden hiukkasten kanssa ei poista ongelmaa vaan lisää ihmettä).

Näin jatkuu kohti yhä suurempia tasoja, kunnes tulemme ihmiseen, jossa edelleen jokainen pieni sisäkkäisistä tasoista muodostunut partikkeli on täsmälleen oikeassa kohdassa. Ihminen voi jopa liikkua, ilman että tämä harva atomien muoto häiriintyy ja hajoaa kaaoksen lakien mukaan satunnaisesti suuntiin, kuten tulisi tapahtua, jos uskomme kaaokseen ja mahdottomaan sattumaan.

Ei ole sokeata kaaosta, vaan luova ja järjestävä järki, joka on olennaisempi kuin sen järjestelyn kohteet, eli materian alkeishiukkaset ja niistä muodostuvat ilmavat muodot.

Sattumoisin ei muodostunut vain yhtä äärettömän monimutkaista kulkijaa, joka tallaa tarkoituksenmukaista ja kaunista, mutta pohjimmiltaan harvaa atomaarista maankamaraa. ”Muodostui” myös harmoninen ympäristö, joka on myös äärettömän monimutkaisesti koossa pysyvä muoto. ”Muodostui” miljardeja yksilöitä ja kokonaisuutta palvelevia lakeja, kuten evoluutio (Käsite, joka ei sinällään selitä mitään. On kysyttävä mitä evoluution järki pohjimmiltaan on, ei vain katsottava mitä se tekee, hyväksyen sen olemassaolo annettuna). ”Muodostui” myös äärimmäisen viisaita pohjarakenteita kuten: DNA, aivot ja aistit. Kaiken päällä leijuu mystinen tietoisuus.

Jos luovan ja järjestävä järjen huomio herpaantuisi, koko suunnaton muotorakennelma ja kosminen havaintokykytasomme näytelmä haihtuisi silmän räpäyksessä kaottisiin suuntiin.

Uskon tähän, vaikka en tiedä sitä

Hän *uskoi*, että sattuma voi toimia äärimmäisen tarkoituksenmukaisesti, *valtavan* laajalla rintamalla.

Länsimaisessa maailmankuvassa ja elämäntavassa on vakavia puutteita. Vakuuttavasta kuorestaan huolimatta ne eivät lisää onnellisuuttamme, vaan vähentävät sitä.

Kulttuurimme keinotekoisesti opittu todellisuuskäsitys paljastaa meille vain tietyn maailmanosan, peittäen lähestymistapansa verholla olennaisia totuuksia.

Tarjoavatko uskonto ja tiede meille todellisia ratkaisuja elämän keskeisiin kysymyksiin? Entä onko itsekäs materialistinen elämäntapa pysyvästi onnellistuttavaa toimintaa?

